

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Eliseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:

Enric Bellveser.

Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*),
Miquel Martínez (*Alacant*),
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casanovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i composició:
Tip. Art. Puertes, S. L. - 46008-València

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
García Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Pierra, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llopart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
víra, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Munoz, M. S. Jardí.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-653-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

La universitat, en punta

Quan jo vaig passar per la Univer-
sitat de València, era un tòpic
entre les estudiants polititzats
—«conscienciats, se'n deia— parlar
del compromís de la universitat amb
la societat. Tot comptat, a la univer-
sitat, hi havia muntat, sense permís
de les autoritats competents, un la-
boratori permanent en què les idees
bullien i on es feien petits experi-
ments, no sempre incruents, de can-
vis polítics i morals.

La discussió dels estatuts de la
Universitat de València ha permès de
constatar com aquest centre docent,
que fou breument el meu, és ara ma-
teix un laboratori permès —i fins i
tot amb participació de les autoritats
acadèmiques— de renovació nacio-
nal del País Valencià. Utilitzant la
formulació d'un amic meu, la uni-
versitat és ara mateix una fàbrica de
nacionalistes.

Això és molt difícil, en una socie-

tat com la valenciana, tan impermea-
ble a les propostes nacionalistes com
desidentificada. L'èxit de l'experi-
ment, fins ara, se'ns apareix com un
miracle o com una promesa que cal
ampliar i confirmar des de fora de
l'àmbit que li és propi.

Des de la banda d'enfront, això ho
han comprès perfectament: totes les
pantomimes de *Las Provincias* con-
tra el rector Ramon Lapiedra i con-
tra altres membres del claustre; la
manifestació de la setmana passada
—una *addunata* més— anava en la
mateixa direcció.

I en mig, el PSOE, amb la seua
Conselleria de Cultura i el seu Minis-
teri d'Educació, amb la seua oposi-
ció a les propostes nacionalistes, pe-
rò també amb la seua debilitat dins la
universitat.

No està tot resolt. L'experiment
continua. Els ingredients són molt
diversos; el resultat, esperançador.

Andorra vol ser lliure

Sembla que el cardenal Joan-Bap-
tista Benlloch fou un valencià
magnífic i, alhora, un príncep
de l'església que potser hauria encai-
xat millor en el Renaixement. Entre
1906 i 1919 fou bisbe de la Seu d'Ur-
gell i copríncep d'Andorra. En
aquell principat promogué les obres
públiques i fundà l'Institut Obrer.
També redactà la lletra de l'himne,
una lletra molt ben feta que acaba
amb aquests versos significatius:
«Creient i lliure onze segles, / creient
i lliure vull ser. / ¡Siguen els furs mos
tutors / i mos Prínceps defensors!»
Josep Pla feia grans elogis d'aquest
himne.

I ara, tants anys després, la lletra
del cardenal cobra una dimensió afe-
gida. La llibertat, la particular lliber-

tat de què gaudeix Andorra, està en
joc, en una Europa que eixampla les
seues organitzacions comunitàries. I
per llibertat cal entendre, també, les
repercussions de l'ingrés de l'Estat
espanyol en la Comunitat Econòmi-
ca Europea sobre l'economia andor-
rana. El problema no és gens fàcil.

Per als valencians, a banda l'anè-
dota del cardenal Benlloch, Andorra
és un petit món enigmàtic, on molts
han fet més d'un viatge —per l'atra-
ctiu de les compres— però en el qual
no han penetrat del tot. En aquest
número pretenem ajudar a enten-
dre'l, més enllà de la comunitat
d'idioma, en la realitat immediata,
present i futura. No com un mite cu-
riós, sinó com un poble lliure, enmig
del Pirineu, amb aspiracions i amb
conflictes.

Francesc Pérez i Moragon